

Tập thơ Thâm Tâm

Website: <http://motsach.info>

Date: 11-October-2012

Dang Dở

Khi biết lòng anh như đã chết,
Mây trôi hồng mà lá cũng trôi xanh.
Màu hoa tươi cũng héo ở trên cành.
Và vũ trụ thấy một màu đen tối

Anh cố giữ lòng anh không bối rối,
Để mơ màng tưởng nhớ phút giây xưa
Em cùng anh sánh gót dưới bóng dừa,
Một đêm trăng sáng trên đường đá đỏ.

Em nói những gì? Anh còn nhớ rõ,
Nhưng làm sao? Ai hiểu tại làm sao?
Chim muốn bay, cũng giữ chẳng được nào,
Tình đã chết, có mong gì sống lại!

Anh không trách chi em điều ngang trái,
Anh không buồn số kiếp quá mong manh!
Có gì đâu bướm muốn xa cành,
Anh cứ tiếc cái gì xưa đã chết.

Nhưng anh biết cái gì xưa đã chết,
Anh càng buồn càng muốn kết thành thơ,
Mộng đang xanh, mộng hóa bơ phờ,
Đây bài thơ chót kính dâng tặng bạn.

Và thành chúc đời em luôn tươi sáng,
Như mộng Kiều đầm ấm tuổi xuân xanh,
Như hương trinh bát ngát ý dịu lành,
Hòa nhạc mới chiều dâng tởn hạnh phúc.

Cuộc ly biệt ngỡ đâu vừa đúng lúc,
Lòng băng khuâng, bối rối trước khúc quanh,
Đi không đành, mà ở cũng không đành,
Muôn chim Việt hãy về thành Nam cũ.

Chiều nay lạnh, có nhiều sương rơi quá,
Nhưng lòng anh đã bình thản lại rồi
Hết đau buồn và cảm thấy sục sôi
Niềm uất hận của một thời lạc lối.

Lấy nghệ thuật làm trò hề múa rối,
Đem tài hoa cung phụng sóng mắt huyền.

Để khẩn cầu xin một nụ cười duyên;
Nàng Kiều nữ chốn lầu hoa thâm kín.

Trong khi đó, thanh niên không bị rịn.
Giã gia đình, trường học để ra đi
Họa xâm lăng đe dọa ở biên thù,
Kêu gọi lính giục lòng trai cứu quốc.

Thôi em nhé! Từ đây anh cất bước,
Em yên lòng vui hưởng cuộc đời vui
Đừng buồn thương, nhớ, tiếc, hoặc ngậm ngùi,
Muôn việc thủy đều do nơi số kiếp.

Tống Biệt Hành

Đưa người ta không đưa qua sông
Sao nghe tiếng sóng ở trong lòng?
Bóng chiều không thắm không vàng vọt
Sao đầy hoàng hôn trong mắt trong?

Đưa người ta chỉ đưa người ấy
Một giã gia đình, một dửng dưng.
Ly khách! Ly khách! Con đường nhỏ
Chí lớn không về, bàn tay không
Thì không bao giờ nói trở lại
Ba năm mẹ già cũng đừng mong.

Ta biết người buồn chiều hôm trước
Bây giờ mùa hạ sen nở nốt
Một chị, hai chị cũng như sen
Khuyên nốt em trai giòng lệ sót

Ta biết người buồn sáng hôm nay
Trời chưa vào thu tươi lắm thay
Em nhỏ thơ ngây đôi mắt ướt
Gói tròn thương tiếc chiếc khăn tay..

Người đi? Ừ nhỉ, người đi thật
Mẹ! thà coi như chiếc lá bay
Chị! thà coi như là hạt bụi
Em! ừ xem như hơi rượu cay